1893 — 1973
60 років
Службі Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXX. Ч. 163. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 5-го ВЕРЕСНЯ 1973 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK WEDNESDAY, SEPTEMBER 5, 1973 No. 163. VOL. LXXX.

ДЕСЯТЬ ТИСЯЧ МОЛОДІ І ЇХ БАТЬКІВ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ У 22-МУ ЗДВИЗІ СУМА

Елленвілл, Н.Й. — Точно 1,250 уніформованих членів Спілки Української Молоді Америки та яких дев'ять тисяч батьків цієї молоді і рідних та гостей взяло участь у 22-му Всеамериканському Здвизі СУМА, що відбувся на цій оселі в безпосередньому віддаленні від Оселі УНСоюзу „Союзівки" з кінцем минулого довгого кінця тижня, зв'язаного із Святом Праці. Непрогляді, здавалося, колони автомобілів із реєстраційними табличками багатьох стейтів і провінцій Канади по обидвох боках шляху та на площах самої оселі потверджували всеамериканський характер Здвигу, що проходив під кличем: „Україно, ради Тебе мислю і творю!" та відмічував 100-ліття Наукового Т-ва ім. Шевченка, 40-річчя голодової облоги України, 30-ліття створення Антибольшевицького Бльоку Народів і Першої Української Дивізії УНА та 10-ліття смерти Василя Симоненка, з поеми якого взято клич Здвигу.

Головна частина програми Здвигу, яка включала мистецько-розвагові імпрези, забави та спортові змагання, відбулася в неділю, 2-го вересня в полудневих годинах після Богослужень, що їх відправили в українському католицькому обряді о. д-р Володимир Гавліч, ігумен ЧСВВ, та в українському православному обряді о. Володимир Базилевський. Маніфестаційна програма, якою проводив Ігор Шперналь, та яку започатковано піднесенням прапорів та співом і відіграванням українського і американських гимнів, включала вмарш уніформованих сумівців з прапорами на площу маніфестації біля пам'ятника Героїв, звітування, короткі промови голови Головної Управи СУМА мгр Євгена Гановського, голови Головної Управи ООЧСУ проф. Івана Вовчука та представниці Екзекутиви УККА II касира мгр Уляни Дячук, відчитання привітань від Блаженнішого Верховного Архиєпископа та Владики Українських Католицьких і Православних Церков, Голови Проводу ОУН Ярослава Стецька та багатьох інших. Український Народний Союз на цьому Здвизі репрезентували заступник головного предсідника проф. Іван Телюк та заступник головного предсідника і рекордовий секретар Володимир Сохан. Приявні були також головні урядовці, головний контролер УНС д-р Іван Скальчук, і головна радна Анна Гарас. Маніфестаційну частину закінчено дефілядою Осередків СУМА з їх прапорами.

Подробиці з цього багатолюдного здвигу будуть подані в чергових числах „Свободи".

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

В СУБОТУ, 1-ГО ВЕРЕСНЯ, ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН І ВІЦЕПРЕЗИДЕНТ ЕҐНЮ відбули двогодинну приватну зустріч, під час якої мали обговорити федеральне слідство, яке розглядає чутки про здогадне одержання Віцепрезидентом хабарів від інженерних і архітектурних фірм в заміну за контракти. Зустріч відбулася у Білому Домі. Речники Президента й Віцепрезидента не подали ближчих інформацій про приватну розмову, а тільки зазначили, що віцепрезидент Еґню передав Президентові найновіші інформації в цій справі.

КАНАДСЬКИЙ ПАРЛЯМЕНТ, ВІДБУВАЮЧИ НАДЗВИЧАЙНУ СЕСІЮ, видав закон, який має закінчити залізничний страйк, який розпочався в п'ятницю, 24-го серпня. Страйк, у якому брало участь понад 56,000 робітників, спинив залізничу комунікацію майже у всій Канаді. Прем'єр-міністер Трудо скликав парлямент на надзвичайну сесію для полагодження цього страйку. Більшість страйкарів погодилися на умови цього закону й вже в неділю, 2-го вересня, повернулися до праці. Але одна робітнича спілка, яка репрезентує коло 18,000 робітників закликала своїх членів ще не повертатися до роботи, аж поки провідники спілки точно обговорять умови законопроєкту. Таким чином, в східній частині Канади залізничий рух повернувся майже до нормального стану, але в західніх провінціях страйк ще не цілком закінчився.

БРАК ГАЗЕТНОГО ПАПЕРУ в ЗСА та Канаді може тривати ще кілька місяців. Причини браку є все більше запотребування цього паперу, а також залізничий страйк в Канаді, який був майже припинив доставу паперу до канадських і американських газет. До браку газетного паперу теж причинилися страйки в деяких канадських фабриках паперу. Деякі газети, які не мають великих запасів паперу, будуть змушені або обмежити кількість видань, або їх зменшити щодо об'єму. Газетна індустрія сподівається, що навіть після полагодження залізничого страйку, що сталося минулої суботи, та майбутнього полагодження страйків у фабриках паперу всеодно довший час існуватиме брак газетного паперу.

В КОПЕНГАГЕН, ДАНІЯ, ПОЛІЦІЯ АРЕШТУВАЛА в'язня, який був на відпустці з тюрми, за спричинення пожежі в готелі Гафнія, внаслідок якої згинуло 35 осіб, між ними 20 американців. Готель загорівся в суботу, 1-го вересня ц. р. Арештований заперечує свою вину, але кілька осіб заявили, що він признався їм, що це він є спричинником цієї трагедії.

ЛІВІЯ НАЦІОНАЛІЗУВАЛА 51 ВІДС. МАЙНА всіх іноземних нафтових компаній, які займалися добуванням та експортом лівійської нафти. Згідно з розпорядком Революційної Командної Ради справами кожної компанії буде відати комісія з тьох членів, з яких один репрезентуватиме інтереси компанії, а два інші — уряд Лівії. Очилюватиме таку комісію придставник уряду. Заторкнені націоналізацією компанії відмовилися визнати законність націоналізаційного акту.

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ ТА ПІВНІЧНИЙ В'ЄТНАМ ВСТАНОВИЛИ дипломатичні взаємини з датою 1 вересня. Обмін амбасадорами наступить до кінця 1973 року.

ТАЙВАН ПОКИНУЛА АМЕРИКАНСЬКА ЛЕТУНСЬКА ескадриля, яка стаціонувала в центральній частині острова. Зменшення американської залоги на Тайвані, яка досі нараховувала яких 9,000 вояків, переводиться в загальному пляні зменшування американських військових залог в різних країнах.

В КАМБОДЖІ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ важкі бої за контролю головних доріг. Намагання урядових військ проламати комуністичну бльокаду столиці не увінчалися успіхом. Принц Саганук поінформував, що комуністична офензива почнеться з закінченням дощевого сезону, тобто в грудні. Північний В'єтнам мав запевнити камбоджських повстанців в тому, що подасть їм потрібну допомогу у збройному виряді.

В ЗСА посилюється незадоволення політикою Уряду щодо СССР

Ню Йорк. — Заходи през. Ніксона розбудувати торговельні взаємини з СССР не знаходять надто великого ентузіязму серед населення Америки. Прикрий досвід з продажжю пшениці, до чого американські платники податків мусіли доплатити не менше 300 млн. долярів, а що в додатку спричинило неймовірний зріст цін в ЗСА на сільськогосподарські продукти, яких ЗСА безпляново визбулися в користь СССР та інших комуністичних держав, — продовжує насторожувати загал населення. Крім того інтенсивна кампанія, яку очолює сенатор Генрі Джексон, щоб не дати Совєтському Союзові статусу упривілейованої держави у взаєминах з ЗСА до того часу, поки в СССР не будуть перестерігані основні права людини, а в першій мірі право на вільну еміграцію з СССР, — неґативно впливає на настанову громадян. Очевидно, внутрішні події в СССР і приспішений поворот до сталінських метод управління, розправа з опозицією, ніяк не створюють пригожого ґрунту для добросусідських взаємин між ЗСА і СССР, не зважаючи на всі зусилля президента Ніксона та інших прихильників його політики епізменту щодо СССР.

„Ню Йорк Таймс" назвав намагання президента Ніксона розширити торговельні взаємини з СССР „альянсом проти диссенту", коментуючи редакційно 3-го вересня повідомлення про пляновану поїздку до Москви американської торговельної місії. Газета пригадує осторогу академіка Андрея Сахарова, який перестерігав ЗСА і західні держави перед подаванням допоміжної руки совєтському режимові, бо в цей спосіб Захід сам собі готує загибель. Вказуючи на загрозу для життя А. Солженіцина та А. Сахарова, одиноких дисидентів, які ще залишаються на волі, а також на засуд П. Якіра та В. Красіна, „Ню Йорк Таймс" підкреслює той факт, що американський Уряд не здобувся навіть на найменший протест проти порушування основних прав людини і не виявив затривоження та незадоволення „суперсонічним полетом Брежнєва до сталінізму". Свої завваги на тему совєтсько-американських відносин на сучасному етапі газета закінчує таким багатомовним висновком: „совєтські репресії правдоподібно так само мало тривожать Білий Дім, як Вотерґейт непокоїть Кремль. Світ є тепер свідком де-факто альянсу Ніксона-Брежнєва проти диссенту у своїх країнах".

Між ЗСА та латинськоамериканськими країнами розпочалися переговори

Каракас, Венесуеля. — У понеділок, 3-го вересня, тут з'їхалися високі військові старшини ЗСА та латиноамериканських країн для обговорення проблем, які зв'язані з взаємною військовою допомогою. Це вже 10-та з черги конференція такого роду. Політичні коментатори сподіваються, що латиноамериканські представники будуть вимагати впровадження змін до угоди, яка була підписана 1947 року. Тоді країни обіцяли взаємну допомогу на випадок мілітарної загрози з-поза західньої півкулі.

Уряд ЗСА плянує поширити торговельні взаємини з СССР

Вашингтон. — На початку жовтня ц. р. до Москви виїде американська торговельна місія під проводом секретаря скарбу Джорджа Шулца, завданням якої має бути обговорення дальших заходів розширення торговельних взаємин між ЗСА та СССР. З нагоди перебування в Москві Джорджа Шулца там відбудеться засідання Совєтсько-американської торговельної комісії, яка повинна відбувати наради не менше одного разу в рік. Останні наради відбулися у Вашингтоні осінню 1972 р., коли там був совєтський міністер зовнішньої торгівлі Н. С. Потолічев. Американські чинники інформують, що Дж. Шулц плянує в Москві ширшу дискусію над деякими засадничими питаннями, що стосуються совєтсько-американських торговельних взаємин, в першій мірі кредитів для СССР, щоб уможливити Совєтському Союзові купівлю промислового виряду і машин в ЗСА. На порядку дня буде також питання американських приватних інвестицій в експлуатацію совєтських нафтових і газових родовищ.

Якір і Красін одержали по три роки ув'язнення і заслання

Москва. — У висліді проведеного тут показового судового процесу проти провідних совєтських дисидентів Петра Якіра і Віктора Красіна, обидва підсудні одержали вийнятково лагідні вироки: по три роки ув'язнення і по три роки заслання. Присуджено їм такі реченці на пропозицію прокуратора, мовляв, обох треба легко покарати з огляду на їх каяття і повну співпрацю із слідчими органами, тобто з КҐБ. Обидва були суджені за статтею 70-ою Кримінального Кодексу РСФСР, тобто за „антисовєтську аґітацію і пропаґанду" і їм загрожувала кара ув'язнення до сім років і додаткового заслання на п'ять років. Проголошено вирок в суботу 1 вересня ц.р. Попереднього дня, у п'ятницю 31 серпня ц.р., ніяких замітніших моментів у процесі не було. Виголошував тільки свою обвинувальну промову прокуратор Павло Солонін, присвячуючи головну увагу не так підсудним, як намаганням закордонних „буржуазно-націоналістичних центрів" організувати дисидентський рух у Совєтському Союзі. Звідомлення з процесу були й долі вміщувані в частині совєтської преси, зокрема у московських „Ізвєстіях", у відповідному насвітленні.

Петро Якір

В мавзолеї Леніна у Москві розірвалася бомба, вбиваючи четверо людей

Москва. — В суботу 1-го вересня в Москві невідомий ближче атентатник продістався разом з відвідувачами до мавзолею Леніна, намагаючися саморобною бомбою знищити саркофаг Леніна. В часі експлозії атентатник загинув, а разом з ним загинуло ще три особи, які якраз тоді находилися в мавзолеї. Ніяких даних про замах совєтська преса не подала, а перші інформації появилися в одній західньонімецькій ґазеті. Не відомо також, чи і в якій мірі був пошкоджений саркофаг та мавзолей. За інформаціями закордонних журналістів, вже 3-го вересня совєтські чинники відкрили мавзолей для відвідувачів. Біля мавзолею посилено охорону. Всі відвідувачі мусять залишати перед входом ручні торбинки, портфелі тощо. Щодо самого намагання пошкодити мавзолей, то в місті поширені інформації, що, мовляв, це було намагання умовохворого чоловіка, якого недавно звільнено з закладу для умовохворих. Ніяких даних про атентатника немає крім інформації, що він прибув до Москви „з провінції".

Починається світова конференція невтральних держав

Альжір. — В середу 5-го вересня тут починається чотириденна конференція представників яких 75 невтральних держав, головно колишніх колоній, які себе називають „третьою силою" в світі між західнім та східнім бльоками. Це вже четверта за чергою того роду конференція. Перша відбулася за ініціятивою юґославського президента Тіта в Беоґраді 1961 року, друга в Каїро в 1964 році, а третя в 1970 році в Люсака, Замбія. Невтральні, чи „неприєднані" держави становлять важливий чинник у світі на сучасному етапі і є предметом особливої уваги в першій мірі двох комуністичних потуг — СССР та Китаю. Наставлення невтральних держав до західнього бльоку, а в першій мірі до ЗСА є гостро неґативне. Невтральні держави ставлять собі за мету добитися спільним зусиллям підвищення життьового стандарту і себе економічно унезалежнити.

ВІДБУЛИСЯ НАРАДИ ПІДГОТОВЧОГО КОМІТЕТУ ДРУГОГО СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

Торонто (СКВУ). — У днях 28 і 29 серпня 1973 р. відбулася тут чергова нарада Підготовчого Комітету Другого Світового Конґресу Вільних Українців. В нараді взяли участь: о. прелат д-р Василь Кушнір — голова, Йосип Лисогір — заступник голови, які проводили нарадою, Ігнат Білинський і Микола Плавюк — секретарі, Митрополит Максим Германюк, проф. д-р Петро Кондра, проф. д-р Богдан Гнатюк, проф. д-р Матвій Стахів і мгр Іван Іванчук.

Після відкриття і прийняття порядку нарад голова Програмової Комісії І. Білинський та голова Організаційної Комісії М. Плавюк звітували про дотеперішню діяльність і плян праці на майбутнє очолюваних ними комісій та підкомісій, що входять у склад цих двох головних підготовчих конґресових комісій. Обговорювано ще раз та подрібно уточнено програму Другого Конґресу СКВУ, що вже була частинно темою наради Підготовчого Комітету, яка відбулася в днях 7 і 8 липня ц.р. і про що вже була докладніша інформація в окремому комунікаті, який недавно помістила наша преса.

Безпосередньо перед Другим Конґресом відбудеться в Оттаві у вівторок, 30 жовтня ц.р., пленарна сесія Секретаріяту СКВУ. В середу, 31 жовтня, відбудеться в Оттаві, заходом українських федральних парляментаристів під проводом сенатора Павла Юзика, гостина Секретаріяту СКВУ для амбасадорів країн українських поселення, представників канадського федерального Уряду, канадських політичних партій, як також представників преси, радія і телевізії. Постановлено також відбути в Оттаві того ж самого дня пресову конференцію у справі Другого Конґресу СКВУ.

У четвер, 1-го листопада, представники Секретаріяту СКВУ відвідають уряд Провінції Онтаріо та міський торонтський уряд, який з нагоди відкриття Другого Конґресу СКВУ в Торонті проголосить день 1-го листопада ц.р. „Українським Днем".

Святкове відкриття Другого Конґресу СКВУ відбудеться в Торонті в четвер, 1 листопада, о год. 7-ій увечорі в готелі "Four Seasons - Sheraton Hotel" (вул. Queen West ч. 123), де будуть проходити всі наради Конґресу, а саме від четверга до суботи (1-3 листопада). У святковому відкритті Конґресу візьме участь міністер федерального уряду для справ багатокультурности, д-р Станислав Гайдаш. Почесними гістьми Конґресу будуть Владики Українських Церков, генерали колишніх українських військових формацій, представники українського політичного світу при масовій участі членів українських ветеранських організацій та організацій української молоді, які на відкриття Другого Конґресу СКВУ відбудуть святковий шпель, щоб у той спосіб відзначити 55-ті роковини Листопадового Зриву з 1918 р.

Як уже було згадано у попередньому повідомленні Підготовчого Комітету, на пленумі Конґресу будуть виголошені дві основні доповіді (1) у п'ятницю, 2-го листопада, доповідь проф. Івана Вовчука з Ню Йорку на тему „Положення в Україні і завдання української національної спільноти у вільному світі"; (2) в суботу, 3-го листопада, доповідь адвоката Петра Саварина з Едмонтону на тему „Методи збереження української національної субстанції і розвиток культурно-суспільного життя українців у країнах їхнього поселення". Після цих доповідей учасники Конґресу працюватимуть у студійних семінарах (6 семінарів до першого доповіді та 8 семінарів до другої доповіді), на яких будуть виголошені коротші доповнюючі доповіді на актуальні проблеми українського національного життя в Україні, в країнах поза залізною куртиною та в країнах нашого поселення у вільному світі. Після цих доповідей, теми яких були докладно подані в попередньому повідомленні, заінтересовані учасники матимуть змогу ставити доповідачам питання чи брати участь у дискусії. Висновки виголошених доповідей і відбутої дискусії будуть основою до схвалення Другим Коґресом СКВУ відповідних резолюцій.

У суботу, 3-го листопада, о год. 7-ій увечорі у готелі, де відбуватиметься Другий Конґрес СКВУ, у найбільшій бенкетовій залі Торонта ("Grand Ballroom" — 1,800 місць) відбудеться конґресовий бенкет.

В неділю, 4 листопада, о годині 12-ій вполудне в найбільшій залі Торонта — („Мейпл Ліф Ґарденс" — 16.000 місць), відбудеться, на закінчення II-го Конґресу СКВУ, всенародня маніфестація. До участи в маніфестації запрошено: Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кир Йосифа, Голову Помісної Української Католицької Церкви, Владик Української Православної і Української Католицької Церков, Представників наших Протестантських церковних об'єднань, представників федерального, провінційного та муніципального Урядів і представників українського політичного світу. Головним доповідачем на маніфестації буде Джан Дж. Діфенбейкер, голова Міжна-

(Закінчення на стор 3-ій)

КРАЄВІ ТЕНІСОВІ І ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ ВІДБУЛИСЯ НА СОЮЗІВЦІ ПРИ МАСОВІЙ УЧАСТІ ЗМАГУНІВ І ГЛЯДАЧІВ

Союзівка, Кергонксон, Н.Й. (З.С.). — Близько дві сотні українських тенісистів і плаваків з різних місцевостей Америки і Канади взяли участь в чотироденних крайових змаганнях за індивідуальні першенства Української Спортової Централі Америки і Канади (УСЦАК), які відбулися на цій оселі УНСоюзу під час довгого і гарячого, зв'язаного з Днем Праці, кінця тижня, від 31 серпня до 3-го вересня. Помимо нестерпної спеки і вологости, що широким пасмом простягнулися впоперек країни, цим змаганням, переведеним взірцево поодинокими комісіями, приглядалося понад 3,000 глядачів, які розташувались на площах навколо кортів Союзівки та на терасі басейну. Змагання, які вже 18-ий рік підряд улаштовує Карпатський Лещетарський Клюб (КЛК) з рамени УСЦАК та за нагороди УНСоюзу, були присвячені 50-літтю цього передового українського спортового клюбу, що й належно відмічено під час програми змагань та зв'язаних з ними усіх церемоній.

ТЕНІСОВИЙ ТУРНІР

Тенісовий турнір, який вдруге за час свого 18-літнього існування притягнув сім з усіх вісімох колишніх і теперішніх чемпіонів в групі чоловіків, позначався „зміною варти", тобто поразками минулорічних переможців в сімох з дев'яти груп та одним новим переможцем в новоствореній групі сеньйорів.

Як і в попередніх двох роках, з уваги на велику кількість учасників — 118 зголошених змагунів і змагунок — тенісовий турнір розпочато вже в п'ятницю, 31-го серпня, елімінаційними розгривками в групі чоловіків. В цій групі, до якої зголосилося 52 учасники, переможцем вийшов Юрій Глова, 21-літній студент з Чикаґо, який заступав краски Союзівки в цьому турнірі. У фі-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Концертові виступи А. Чорнодольської були атракціями мистецько-розвагових вечорів на Союзівці

Союзівка, Кергонксон, Н. Й. — Крім плавацьких і тенісових змагань на Союзівці, однією з головних атракцій, що відбулися при рекордовій за останні роки кількості гостей і відвідувачів, під час великого кінця тижня на цій відпочинково-розваговій оселі УНСоюзу в Кетскільських горах в суботу і в неділю 1 і 2-го вересня були концертові виступи молодої співачки — сопрано Анни Чорнодольської при фортепіяновому акомпаніяменті проф. Ігоря Соневицького. В суботу, після презентації нагород чемпіонам плавацьких змагань, під час вечора, що ним проводила, як конферансьє Аня Дидик, Анна Чорнодольська відспівала сім пісень, здебільшого композицій Коса-Анатольського. Її виступи були переплетені сценками про здобування членів для УНСоюзу. На другий день, в неділю 2 вересня, під час вечора, що ним проводив, як конферансьє, Володимир Гентіш, Анна Чорнодольська на загальне бажання слухачів, що виповнили вщерть велику концертову залю „Веселки", виступала знову із в'язанкою пісень, здобуваючи їх виконанням загальне признання й гарячі оплески публіки. Під час цього ж вечора була виведена силами ансамблю „Союзівки" ревія „З України на Союзівку". В обидва дні, тобто в суботу і в неділю, як також перед тим у п'ятницю 31 серпня відбувалися забави з танцями, при звуках оркестр „Рушничок" та „Союзівка" і при масовій участи гостей, зокрема ж молоді, що виповнила і плятформу і велику залю „Веселки".

Відбулася річна конференція ОДВУ

Лігайтон, Па. Тут на Оселі ім. О. Ольжича в днях 1, 2, і 3-го вересня ц. р. відбулася Річна Конференція Організації Державного Визволення України (ОДВУ). Після двох днів інтенсивної праці поважного числа представників Відділів та Керівних Органів ОДВУ полагоджено ряд питань та широко продискутовано підставові засади існування ОДВУ й братніх організацій (поправки й додатки до статуту) та широку програму діяльности ОДВУ на кілька дальших років. Випрацьований Центральною Управою плян дії на майбутнє, який охоплює всі відтинки культурного, суспільно-громадського та політичного життя, викликав велике зацікавлення та дискусію довкола засадничих напрямків поживавлення праці на місцях, серед ширшого загалу українського суспільства та взагалі американського суспільного й політичного життя. В осередку зацікавлення цих плянів була людина (зокрема молода) з її прикметами — ідейної й наполегливої праці для державного відродження України. В суботу 1-го вересня вечером учасники Конференції взяли участь у святочному бенкеті Українського Золотого Хреста з нагоди їх 25-го зїзду. Конференцію закінчено панелем з доповіддями інж. Є. Кульчицького („Розвиток подій в Україні"), голови Центральної Управи, д-ра Д. Квітковського („Роля еміграції в обличчі подій в Україні"), та проф. М. Михалевича на тему завдань культурної роботи в системі ОДВУ.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Факти проти заперечень

Здійснювану теперішнім кагебівським режимом за традицією царських поліційних режимів практику запроторювання інакшодумаючих людей, зокрема тих, що мають відвагу виступати проти тиранії і поневолювання, у психіятричні лікарні, совєтська режимна пропаганда намагається заперечувати всякими голословними заявами, мовляв, нічого такого в СССР немає, нікого із здорових людей у психіятричні лікарні не запроторюють, а існують совєтські психіятричні лікарні виключно для лікування „психічнохворих", в ім'я „благородних цілей медичної науки".

З такою заявою виступав недавно на сторінках московських „Известий" з 11 серпня ц. р. совєтський професор-психіятр Р. А. Наджаров, заперечуючи факти запроторювання здорових, але інакшодумаючих людей в ці модерні совєтські катівні. Виявлені самими ж в'язнями цих „лікарень" і широко відомі в усьому світі факти жорстокого докатовування ув'язнених дисидентів Наджаров назвав „пропаґандистською шумихою". Востаннє ж органи КҐБ привели своїми випробуваними методами також і судженого тепер провідного совєтського дисидента Петра Якіра до того, щоб і він „заперечував" під час свого процесу добре відоме йому „використовування психіятричних лікарень для політичних цілей", мовляв, практика такого роду „виключена в СССР" і тому ж поширювані поза СССР вістки про це не мають ніяких підстав.

Примушують кремлівсько-кагебівські чинники своїх психіятрів і суджених ними ж й відповідно „підготованих" до цього роду зізнань в'язнів в той час, коли і в Совєтському Союзі і на Заході нагромаджується все більше фактів не тільки про перебування психічно здорових політичних в'язнів, але й про їх докатовування в дослівному цього слова значенні в совєтських „спецлікарнях".

Довголітній в'язень совєтських тюрем і божевілень, колишній совєтський генерал, українець з роду Петро Григоренко, помирає важко хворий і вже майже осліплий у психіятричній лікарні в Черняхівську, в колишній Східній Прусії. Експертизу самих лікарів, що його треба звільнити, місцевий совєтський суд „відхилив", наказуючи й далі тримати Григоренка у психіятричному ув'язненні.

У важких умовах тяжко хворий перебуває у психіятричній спецлікарні у Дніпропетровському заарештований в січні минулого року український культурний діяч, лікар і поет Микола Плахотнюк.

Тепер одержано ще й додаткові інформації про трагічну долю відомого київського математика і співробітника Інституту кібернетики Академії АН УССР проф. Леоніда Плюща. Засуджений київським судом в січні 1973 р. на безтермінове запроторення у психіятричну лікарню спеціяльно-режимного типу, тобто на певну смерть, і потім „уласкавлений" на перебування в такій же лікарні, але „загальнорежимного типу", Леонід Плющ карається у психіятричній спецлікарні у Дніпропетровському, де його систематично затруюють такими ліками, як галопарідол, у висліді чого він втрачає свідомість і неспроможний пізнати навіть власну жінку.

Такі факти про долю засуджених на ув'язнення у психіятричних спецлікарнях українців, а їх є десятки, заперечують в самій основі голословні заяви режимної пропаґанди, що їй уже давно всі чесні люди у світі перестали вірити.

Внутрішня стабілізація Китаю

Не зважаючи на дуже обмежені інформації про щойно відбутий X з'їзд Китайської комуністичної партії, обрання нового Центрального Комітету і нового Політбюра, можна зробити висновок, що основним завданням з'їзду було зробити підсумки „культурної революції" і формально покінчити із спекуляціями, що стосувалися долі міністра оборони і призначеного IX з'їздом наступника Мао Тсе-тунґа, Лін Піяо, який нібито очолював змову проти Мао і загинув під час втечі з Китаю до СССР. Очевидно, на порядку дня були також питання китайської зовнішньої політики, а в першій мірі становища Китаю до двох надпотуг — ЗСА та СССР. Головним речником партійної „лінії" на конґресі був Чжоу Ень-лай, який у своїй промові подав офіційну інтепретацію внутрішніх подій в Китаю за час від останнього конґресу, а в першій мірі змови Лін Піяо та з'ясував напрямні зовнішньої китайської політики. Промова Чжоу Ень-лая вказує на те, яким шляхом проходитиме внутрішня стабілізація Китаю.

Поза всяким сумнівом, Мао Тсе-тунґові пощастило зберегти у своїх руках повну контролю над китайською комуністичною партією. З'їзд формально засудив „ренеґата і зрадника" Лін Піяо і схвалив дотеперішню партійну лінію на відтинку внутрішньої і зовнішньої політики. В новому Центральному Комітеті і в Політбюрі є люди, які мають повне довір'я Мао. Має свою вимову притягнення до керівництва ряду нових осіб, зокрема представників молодого китайського покоління. Це останнє, без сумніву, було зроблене, щоб забезпечити нормальний перехід влади в руки молодшого покоління, враховуючи той факт, що т. зв. стара партійна ґвардія практично вже на схилі віку і незабаром зійде з політичної арени.

Десятий з'їзд китайської комуністичної партії сиґналізує внутрішню стабілізацію в країні, над якою пронеслася хуртовина „культурної революції", що захитала її політичним, економічним, культурним і науковим життям. Ця стабілізація для Китаю необхідна у зв'язку з започаткованою новою зовнішньою політикою і з активним виходом Китаю на міжнародну арену. Не менше необхідною є вона з уваги на конфлікт з Совєтським Союзом, який може розвинутися у совєтську-китайську війну. Офіційний комунікат про з'їзд виявляє, що всі ці справи були предметом серіозної уваги китайського комуністичного проводу, який поробив потрібні висновки в загальному пляні забезпечення державних інтересів Китаю.

Нова „нафтова політика" арабських держав спрямована проти Ізраїлю

Каїро. — У зв'язку з нарадами єгипетського президента Анвара ель-Садата з лідерами деяких арабських держав-експортерів нафти, в тому з королем Савдійської Арабії Файсалем, арабські держави узгіднили плян „реґульованого" експорту нафти, керуючися наставленням держав-імпортерів арабської нафти до Ізраїля. Король Файсаль, який рахується великим прихильником ЗСА серед арабів, остеріг, наприклад, З'єднані Стейти Америки, що у випадку, коли американський уряд буде продовжувати давати підтримку Ізраїлеві, то для Савдійської Арабії буде важко постачати нафту ЗСА.

В. Ткач

ЗАЛИЦЯННЯ МОСКВИ І ПЕРЕСТОРОГА ПРОТИ НЕЇ

Коли йдеться про Західню Европу, то майже всі її держави йдуть з більшим чи меншим „ентузіязмом" на політику зближення з СССР. Франція також, властиво, не проти такої політики, вона тільки має застереження проти того, щоб перед у цій політиці провадила Західня Німеччина. Єдиною державою, яка ставилася останніми роками з неприхованою недовірою до „миролюбної" політики Кремлю, була Англія.

. Таке недовірливе ставлення Лондону датується від часу окупації совєтськими військами Чехо-Словаччини, а особливо від часу шпигунської афери в Англії в другій половині 1971 року, коли велика кількість совєтських шпигунів, замаскованих як дипломати чи урядовці різних „місій", була видалена з території Великої Британії. Не диво, що постава англійського уряду, а особливо англійської преси і громадянства, не пасує до „наступу миру" в Европі, що його започаткував на широку скалю Брежнєв. І тому совєтам залежить на тому, щоб Англія змінила своє стримане відношення до Москви.

Тільки цим можна пояснити велику статтю в „Известиях" з останньої декади серпня ц. р., де пороблено недвозначні аванси вбік Лондону. В цьому випадку, так само, як відносно інших европейських і американських країн, Москва користується принадою фінансових користей. Очевидно, вона вірить, що „твердолобі капіталісти" (вживаючи давньої совєтської „термінології" у відношенні до країн західнього світу) полетять на пропоновані їм зиски із господарсько-торговельних зносин з СССР. Совєтська урядова газета відверто заявляє, що є всі дані для якнайбільшого розвитку господарсько - технологічної співпраці поміж Англією і СССР.

Невідомо, звичайно, чи англійська індустрія — за прикладом Франції, ЗСА й інших країн Заходу — зловиться на вудочку принадних пропозицій з Москви. Є познаки певного охолодження щодо перспектив господарсько-торговельних зносин з СССР і в інших країнах Заходу. Вож бажання Москви стають все більш зрозумілими: давайте дешеві кредити, давайте капіталовклади, а що буде в майбутньому побачимо. Проте, можна думати, що невгаваючий „миролюбний" тон Кремлю буде далі впливати на політику західнього світу в напрямку „зближення" з СССР. І тут не помагають, як до цього часу, жадні голоси перестороги.

Не диво, що голоси представників поневолених народів, які перебувають на Заході (наприклад, звернення до НАТО Ліги Визволення Народів СССР і багатьох інших подібних організацій), не знаходять належного відголосу: нас бо вважають за „заінтересовану" сторону, яка провадить „антисовєтську пропаганду". Не звертають уваги також на перестороги червоного Китаю. І то не тільки на перестороги китайської преси, а навіть на таку, наприклад, знаменну річ, як офіційна заява Чу Ен-лая також з останньої декади ц. р., де зовсім виразно перестерігається Західню Европу проти наслідків Европейської Конференції Безпеки і Співпраці та проти настирливого прагнення Москви знищити єдність оборонного фронту Заходу, щоб встановити совєтську геґемонію в Західній Европі. Таких офіційних голосів з уст голови уряду червоного Китаю ще до цього часу не було.

Але цього не вистачає. От маємо голос, який походить з самого СССР. Це остання заява відомого провідника т. зв. леґальної опозиції в СССР, росіянина Сахарова. Ніхто хіба не може запідозрити Сахарова в необ'єктивності його осудів. І от цей росіянин, який називає СССР одним великим концентраційним табором і тюрмою народів (додаючи, що найбільш поневоленою країною в СССР є Україна), перестерігає Захід проти всяких домовлень з Москвою, вважаючи, що ці домовлення дотримуватиме Кремль лише доти, поки це йому буде вигідно.

З такими заявами Сахаров до цього часу ще не виступав. Але ж він росіянин і він лише „опозиціонер" до режиму, який бажає лише його покращання і демократизації! Очевидно, Сахаров переконався, що совєтський режим не здемократизується і що він не припинить своїх агресивних діянь супроти держав з демократичними режимами. Тому він уважав за свій обов'язок остерегти Захід.

На нашу думку, не Брежнєв, а Сахаров говорить правду. І також не Брежнєв, а Сахаров говорить правду. І також не Брежнєв, а Сахаров є справжнім речником російського народу, до голосу якого повинні прислухатися західні державні й політичні мужі. Так само, як не Щербицький (і так само перед ним не Шелест), а Мороз, Чорновіл, Караванський і їм подібні є справжніми речниками українського народу. Це з ними, себто з представниками народів, а не з диктаторами в Кремлі, повинен би пактувати західній світ.

Але... француз Даладьє і англієць Чемберлен пактували колись і з Гітлером. Де Голль і Черчилл взяли пізніше на себе виправити помилки своїх попередників. Це завдання вони здолали виконати. Та це коштувало їхнім народам жахливих жертв. Що ж буде в майбутньому?!

Мирослав Семчишин

НЕСКОРЕНИЙ ГЕНЕРАЛ П. ГРИГОРЕНКО

У вступній статті з 14-го серпня („Докатовування") „Свобода" згадала колишнього совєтського генерала Петра Григоренка — українця з південної Курщини, засудженого за свою боротьбу проти сталінських метод теперішнього совєтського режиму, кількакратно ув'язненого і тепер запротореного до психіятричної лікарні у Черняхівську (Східня Прусія), де його хочуть остаточно зліквідувати.

Здеґрадований за свою участь в дисидентському русі російських провідних діячів, як Літвінов, Якір чи Буковський, генерал Григоренко це дуже кольоритна постать справжнього героя - революціонера.

Народжений 1907-го року в с. Ворисівка у селянській сім'ї, Григоренко у 1922 р. вступив до комсомолу, а в 1927 р. став членом компартії. Після закінчення інженерних студій одержав ступінь кандидата наук і розпочав військову кар'єру. П. Григоренко був у ранзі полковника, коли вибухнула совєтсько-німецька війна, у якій він брав участь як фронтовий старшина. Був кількакратно поранений і за відвагу відзначений орденами і медалями. Після закінчення війни одержав рангу генерала і став викладачем кібернетики у Військовій Академії ім Фрунзе. Високого росту (6 футів і 4 цалі), худорлявий та енерґійний, Григоренко зразу привертає до себе увагу глядача ще й тим, що своїми рисами нагадує покійного вже Хрущова. Одружився з колись завзятою, а тепер зовсім розчарованою комуністкою і є батьком п'ятьох синів.

Ген. Григоренко мав усі дані продовжувати свою військову та наукову кар'єру. Але в його житті настав критичний момент, коли Хрущов у своєму історичному виступі на з'їзді компартії розкрив злочини Сталіна і започаткував новий курс, відомий під назвою поборювання „культу особи". Григоренка, що перед тим служив вірою і правдою режимові, ця доповідь перетворила на зовсім іншу людину. Він усвідомив, що у своїх безприкладних злочинах Сталін мав спільників і що за провини кривавого диктатора ці люди є теж співвідповідальними. Отож Григоренко рішив діяти. У жовтні, 1961 р. на партійних зборах одного з московських районів він вперше виступив з критикою, заявляючи, що культ Сталіна це не був якийсь відокремлений випадок, що такі культи існують у всіх комуністичних країнах і щоб до творення таких культів не допустити треба обов'язково змінити всю комуністичну систему.

. Цей перший виступ Григоренка викликав констернацію серед партійців Москви. Його пляновані виступи по інших партійних осередках були відкликані, провід партії висловив йому догану, а дирекція Академії ім. Фрунзе скреслила його із списка викладачів.

У відповідь на це Григоренко звернувся з відкритим листом до мешканців Москви із гострою критикою режиму Хрущова, який незаконно обмежує свободу слова. А за першим відкритим листом пішла ціла серія інших відкритих листів і заяв, посипалися протирежимо в і промови.

У 1964 р. П. Григоренка арештують, судять і як „умовохворого" садять у психіятричну лікарню на 14 місяців. Після виходу звідтіль його позбавляють членства в партії, позбавляють всіх воєнних заслуг включно з правом на заслужену пенсію. Та все це ніяк не знеохочує завзятого, козацького роду, совєтського ексґенерала. Він з ще більшим завзяттям продовжує свою протестаційну акцію: пише петиції, летючки, заклики до совєтської влади і до комуністичних лідерів сателітних країн, до Комісії Оборони Людських Прав при ОН. Він з усією рішучістю виступає на захист розчавленої совєтськими танками Чехо - Словаччини. Його провідним гаслом стало: „Влада закону, а не влада людини!"

У своїй строго критичній і об'єктивній аналізі комуністичної системи та її злочинів П. Григоренко як визначний військовий фахівець і учасник Другої світової війни пише спеціяльну студію про те, як і чому СССР опинився над пропастю у війні з гітлерівською Німеччиною.

У травні 1969 р. П. Григоренко, всупереч забороні КҐБ, виїжджає до Ташкенту, щоб там на суді обороняти виселених за часів Сталіна з Криму татар, які домагаються права вернутись на батьківщину. Там його знову арештують, тримають спершу в тюрмі-лікарні для божевільних (ославлений інститут ім. Сербського), а потім заочно засуджують на безтермінове ув'язнення в психіятричній тюрмі в Черняхівську. Західні журналісти, які з П. Григоренком зустрічалися, розмовляли і дискутували, підтверджують що він — безстрашна людина. Бувши на волі, він не поминув жадної нагоди, щоб виступити з критикою кремлівських можновладців чи взагалі совєтської системи.

Ось декілька епізодів з його діяльности:

На похороні свого приятеля, виключеного з компартії і Спілки Письменників Алексія Костьоріна, якого він хотів поховати гідно, як належить письменникові, П. Григоренко прилюдно заявив директорові похоронного закладу: „У нас є дуже багато людей, на жаль, аж забагато, які, почувши слово КҐБ, готові до найпідліших дій. Але врешті-решт приходить момент, коли треба цьому покласти кінець і пригадати собі два слова: людська гідність!

Після акту самоспалення чеського патріота Яна Паляха, Григоренко заявив: „На всіх нас падає вина за його трагічну долю. Підтримуючи, хоч би тільки мовчанкою, мілітарну інтервенцію в Чехо-Словаччині, ми спричинюємось до того, що на вулицях Праги горять людські смолоскипи. Велич країни не в силі її армій, які йдуть походом проти малого, але свободолюбного народу. Велич країни в її моральній силі",

І ще два знаменні вислови П. Григоренка: „Я розпочав своє діло один. Тепер я вже не осамітнений. Ми маємо ідею, а коли є ідея, то є й надія. Фізичні терпіння можна перенести. Але не може перенести терпінь людина, коли в неї немає ні крихітки надії. Аж тепер я розумію розпач мільйонів тих, що гинули в сталінських тюрмах — без надії".

Дані про безстрашного героя совєтської дійсности, нескореного генерала Петра Григоренка, якого докатовують у Черняхівську, розсипані по різних статтях і брошурах різними мовами. Найбільш рельєфно його профіль накреслив автор виданої в 1972 р. у видавництві „Даблдей" книжки Джан Дорнберґ: „Нові царі — Росія під наслідниками Сталіна".

ПОЖЕРТВА Д-РА ТУППЕРА І НАША

Переглядаємо списки на фонд оборони людських прав в Україні. Неймовірно мале число жертводавців, мала висота пожертв. Незрозуміла різниця, бездонна пропасть між самопосвятою наших братів і сестер в Україні, які у боротьбі за людські права та людську гідність свого народу жертвують особисту кар'єру, волю, здоров'я, долю родини, життя — і байдужністю наших людей у вільному світі, які, живучи у добробуті, відмовляються пожертвувати бодай маленьку частину своїх засобів на оборону цих переслідуваних людей, на інформування світу про те, як топчуть людські і національні права в Україні, на те, щоб звернути очі світу на московське безправ'я. І кожного разу, коли думаємо про ці справи, приходить на думку історія о. Луки Туппера.

Отець Лука, якому тепер 39 років, став священиком щойно у 1969-му році. Перед тим він був лікарем-хірургом. У 1960-му році д-р Туппер побував у Південній Америці, де його вразила нужда населення. Протягом двох років думки про важкі життьові умовини, які він бачив у Південній Америці, не покидали д-ра Туппера і у 1962-му році він вирішив присвятити своє життя праці для поліпшення цих умовин. Д-р Туппер вступив до монашого чину Францісканів, студіював теологію у ЗСА та Бразилії, вивчив португальську мову і одержав у 1969-му році священичі свячення.

Недавно о. Туппер купив малий кораблик і влаштував на ньому загальномедичний, дентистичний та хірургічний відділи, фармацетичний склад і помешкання для медичного персоналу, щоб, діставшись на ріку Амазонку, нести поміч населенню, яке живе на берегах тієї великої ріки.

Отець Лука невтомний у праці над довершенням цього проєкту. Коли його питали, що спонукало його до цих зусиль, він казав: „Коли я знаю, що мій брат в Індії, Африці або у Латинській Америці у нужді і я не роблю всього, що у моїй силі, щоб помогти йому, як я можу звати себе християнином?...

Насувається думка: Коли ми знаємо, що наші брати і сестри терплять жахливі переслідування у московських тюрмах, концтаборах та божевільнях, і не робимо всього, що в нашій силі, щоб їм помогти, як ми можемо звати себе християнами?

Не кожному з нас дано бути таким, як о. Лука Туппер, але є величезна різниця між тим, що зробив д-р Туппер, і — пожертвуванням 50 чи 100 долярів.

Д-б Туппер віддає всього себе для незнаних братів у Латинській Америці, Африці та Індії. Чи ж ми мали б пожаліти малої частини наших засобів для помочі рідним братам і сестрам?

Я. Т.

„7 000 ДНІВ У СИБІРУ"

У загребському (Югославія) видавництві „Глобус" 1971 року хорватською мовою опубліковано 470-сторінкову книжку Карла Штайнера під назвою „7 000 днів у Сибіру".

Автор народився в Австрії і вже в молодості став активним членом комуністичної партії. Пізніше він переселився в Югославію (Загреб), виконував завдання партії в Парижі і працював для Комітерну в Берліні.

У 1932 році за вказівками комуністичної партії Югославії Карло Штайнер їде до Совєтського Союзу, де був призначений директором видавничо-друкарського підприємства Комінтерну. На цій посаді він залишається до листопада 1936 року, тобто до дня арешту енкаведистами. Цією подією і починається книжка, а одночасно і шлях Карла Штайнера по сибірських таборах.

Ця книжка не тільки хронологічний опис подій, які стосуються особистого життя К. Штайнера, це — картина потрясаючої долі невинних людей.

За 20 років, проведених у таборах, автор зустрічав людей найрізноманітніших національностей: французів, фінів, румунів, австрійців, німців, китайців, поляків, чехів, угорців, японців і, звичайно, представників усіх національностей, що живуть в Совєтському Союзі; найрізноманітніших професій — від кухаря до міністра, чиї свідчення вкладаються чорними камінцями в страхітливу мозаїку сталінського деспотизму. Тут наявне „добровільне" приєднання Прибалтики, західньоукраїнських земель, після чого за словами автора „в Сибір привозили десятки тисяч поляків, румунів і українців, головним чином інтелектуалів". Далі знаходимо такі факти, як „природна" смерть жінки Сталіна, засновування колгоспів „на добровільних началах", причина смерти М. Горького, доля баптистів, знищення Республіки Німців Поволжя, вигублення жидів і т.д. Але одночасно автор зображує і ситуацію в жіночих таборах, любовні відносини між ув'язненими, відділи для підлітків — у більшості дітей засуджених батьків, відносини між „політичними" і „кримінальними" та незавуальовану фізіономію апарату НКВД.

Крім того автор розглядає працю мільйонів ув'язнених в різних галузях промисловости: в копальнях, на будові залізниць, домів, на прокладанні доріг. ГУЛАГ (Головна Управа Лаґерів) із своїми відділами і таборами творить „державу, якої нема на географічній мапі", як висловлюється автор. Мільйонові прибутки з праці в'язнів приходять Московській імперії майже задарма.

Карло Штайнер, засуджений два рази на 10 років і раз на смерть, чудом вернувся 1956 року звідти, звідки, здавалося б, нема вороття. Життя йому врятувало те, що він ні разу не признав приписуваних йому неправдивих обвинувачень.

Як для звичайного читача, так і для спеціялістів, свідчення К. Штайнера можуть послужити як цінний матеріял.

Тепер автор живе в Югославії, де нещодавно вийшло друге видання книжки „7 000 днів у Сибіру", а незабаром вона має появитися й іншими мовами.

Наталія Колесар

ОБ'ЄДНАНА СУСПІЛЬНА ОПІКА

Під сучасну пору приватні харитативні організації відіграють дуже важливу ролю в системі суспільної опіки. Без їхньої участи і допомоги тисячі потребуючих були б залишені самі на себе, хоч державна система „Велфару" видає величезні суми грошей на суспільну допомогу.

Тож роботу публічних, державних інституцій Суспільної Опіки доповнюють у великій мірі приватні харитативні організації, як також церкви з допомогою добровільних працівників, які жертвують свій час, щоб прислужитися такій шляхетній роботі, якою є допомога ближньому. Деякі церкви, католицькі і інших віроісповідань, попри релігійну чинність, останніми роками в широкій мірі займаються суспільною опікою. Не згадуючи вже про опіку над старими, хворими, немічними, дітьми, при церквах організують порадні для родинних справ, для молоді та провадять багато інших допомогових акцій.

Попри згадану вище допомогу, спільними силами приватних харитативних організацій організується висилання дітей на літні табори або приміщення дітей з великих міст на літній час при родинах у місцевостях поза великими містами (т. зв. „Фреш ер проґрем"). Перед Різдвяними святами приватні харитативні організації приготовляють для бідних дітей дарунки. А дуже популярна в Америці виміна студентів також розбудована в значній мірі приватними організаціями на базі підтримки людей доброї волі.

Можна було б навести багато інших прикладів, коли американська Суспільна Опіка діє з великим успіхом, і то головно силами добровільців, які радо жертвують свій час, розуміючи, що не в усіх випадках самими грішми можна розв'язати деякі болючі справи потребуючих.

Цих декілька відомостей подано лише для побіжної інформації про працю американських харитативних організацій. Одначе й цих інформацій вистачає, щоб ми, українці, усвідомили собі, як далеко відстаємо в цій справі, яку при добрій волі загалу громадянства, без великих труднощів можна як слід наладнати, застосовуючи модерні методи суспільної опіки. І тут на перешкоді не стоять ані наші вороги, ані навіть фінансові труднощі, а потрібне лише зрозуміння потреби суспільної опіки та охоти розбудувати цю важливу ділянку, якою є Об'єднана Суспільна Опіка. А коли до цього ми нездібні чи неохочі, тоді закиньмо наші великі амбіції і перестаньмо обманювати себе і інших.

„Все ж таки хочеться вірити в українську людину і вимагати від неї послідовного зреалізування намічених плянів. Вимога часу змушує нас не зоставатись позаду і включитися в загальне русло також у ділянці суспільної опіки. Цю справу в наших громадах треба піднести до загального позему країни, в якій ми живемо.

Суспільну опіку мусимо починати від основ. У першій мірі від нашого психологічного наставлення, зрозумівши велику потребу допомогти ближньому.

Координаційна Рада Суспільної Служби з рамени СКВУ має своїм завданням наладнати і координувати суспільну опіку для українців в ЗСА, тому треба вірити, що це завдання вона успішно виконуватиме, якщо всі організації і загал поставляться належно до цієї великої справи. КРСС не думає встрявати чи обмежувати дотеперішньої діяльности організацій, які мають у своїй програмі суспільну опіку, а спільними силами всіх організацій збільшуватиме ефективність суспільної опіки.

Так, як у всіх інших великих починах, українська громада і в організуванні Об'єднаної Суспільної Опіки не повинна чекати на те, що за нас чи для нас чужі зроблять. Мусимо власними силами поставити Об'єднану Суспільну Опіку на належному рівні.

Вже цієї осени КРСС приступить до реалізації намічених плянів, як ми вже інформували в наших комунікатах. Першим кроком в цьому напрямі буде організація якнайбільшого числа добровільних працівників.

С.Т.

Маніфестація в обороні прав України в Торонті

У цьому році припадає 40-річчя трагічної голодової облоги „України, Москвою. Загарбавши Україну Москва вдалась до диявольського пляну, — знищити її голодом. Голод, у якому згинуло понад 7 мільйонів нічим не повинних: мужчин, жінок, бабусь і дітей-немовлят, був викликаний штучни, бо коли гинули з голоду мільйони, Москва у той час продавала пшеницю за кордоном по зниженій ціні. Хоча жниво смерти у 1933 р. було велике, то й по сьогоднішній день воно у різних формах продовжується. Ще й сьогодні заповнюються тюрми і концтабори та лікарні для умовохворих. Ще й сьогодні судять у нічім невинних заарештованих, за закритими дверима, та відсилають їх у Сибір. І це діється тоді коли „вільний світ", гейби не добачував злочинних колишніх й теперішніх поступків, Москви супроти людини, супроти народів, пактує з нею та запиває „мирне співіснування". Мовчать „сильні цього світу", бо видно їм так вигідно, однак у жадному випадку не можемо мовчати ми українці у вільній Канаді. Тому під патронатом відділу КУК в Торонті, відбудеться 16 вересня ц. р. о год. 4-ій по пол. на площі міської ратуші, Велика Всенародна Маніфестація, щоб рішучо засудити Москву, за її варварську політику супроти України і її народу. По складенні вінка під пам'ятником полеглих, спільній молитві Ієрархів наших Церков, будуть короткі виступи представників міської і провінційної управи, слово очевидця голоду у 1933 р. та резолюції. Завданням маніфестації засудити жорстокість Москви, а що більше, поінформувати й відкрити очі нашим співгорожанам на велику небезпеку для їхньої волі, яка скривається під хитрими залицяннями Москви до вільного світу. Нехай почують вони наш голос і голос мільйонів замучених із гробів, та голос і дальших стражданЬ поневоленої, але нескореної України. Однак, щоб маніфестація мала повний моральний успіх, то побіч доброї і впорядкованої організації, вона мусить бути чисельною. Десять тисяч учасників — це ще дуже мале число на тисячі українців самого Торонта! Тому не можуть мати місця жадні виправдання. День 16 вересня ц. р. — є Днем загальної скорботи України! Нехай тоті не буде ні одного українця-ки, щоб не взяли вони участи в маніфестації! Любов до України бажання допомогти їй в її тяжкій боротьбі — мусять бути на ділі, не на словах. Усі церковні, світські організації, товариства, установи разом із проводами, чисельним членством, прапорами і відповідними транспарентами, зберуться вже точно о 4-ій год по пол. на згадуваній вже міській площі біля ратуші. Програма маніфестації буде коротка. Тому просимо всіх прийти, щоб гідно й достойно віддати честь й поклін тим, що згинули і караються та гинуть за Україну. Вони там не можуть говорити, ані оборонятись, ми тут мусимо це зробити за них.

Ще раз щиро закликаємо до масової участі все українське громадянство, молодечі організації, студентів і всю українську молодь! Батьки і матері прийдіть і приведіть своїх дітей! Проводи організацій — прийдіть чисельно із свом членством! Покажім світові, що ми дійсно гідні сини й дочки українського народу, та що його воля нам дорога! За волю України — всі на маніфестацію!

Комітет Українців Канади
Відділ — Торонто.

ВІДБУЛИСЯ НАРАДИ ПІДГОТОВЧОГО КОМІТЕТУ ДРУГОГО СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

родної комісії оборони прав людини. У мистецькій частині маніфестації виступлять Капеля Бандуристів ім. Тараса Шевченка з Детройту та хорові і танцювальні ансамблі молодечих організацій МУНО, ОДУМ і СУМ з Торонта.

На голів поодиноких конґресових комісій намічено: 1) верифікаційна — мін. Юліян Ревай, 2) статутова — д-р Юліян Пелех, 3) фінансово - бюджетова — проф. д-р Богдан Гнатюк, 4) резолюційна — ред Антін Драган, 5) пресово - інформаційна — ред Василь Солонинка.

Розглянено останній проєкт зміненого статуту СКВУ, виготовлений статутовою підкомісією, та зауваги доповнення до теперішнього статуту СКВУ, одержані від складових організацій. Після дискусії у цій справі прийнято новий статут СКВУ, який буде переданий делеґатам II-го Конґресу до схвалення.

Учасники наради прийняли до відома фінансовий звіт Канцелярії Організаційної Комісії в Торонті за час від 1 січня до 28 серпня ц. р. та з признанням схвалили дотеперішню діяльність фінансової підкомісії в Торонті, що працює від лютого ц. р. під проводом її голови д-ра Осипа Бойка. Вона досі зібрала на організаційні потреби II-го Конґресу з одержаних датків і прибутків з відбутих імпрез понад 12.000 дол. (в тому 5.020 дол як датки від 6-ох українських кредитівок Торонта) та 10.000 дол урядових дотацій, разом понад 22.000 дол. Одначе ця квота становить заледве 25 від. запляновагих підкомісією в бюджеті II-го Конґресу найконечніших видатків, разом на суму 100.000 дол.

У зв'язку з цим представники Централі КУК у Вінніпезі і Централі УККА в Ню Йорку повідомили учасників наради Підготовчого Комітету про започаткування на терені Канади і ЗСА широко закросної збіркової акції датків на організаційний фонд II-го Конґресу СКВУ. Докладніші повідомлення про цю збіркову акцію на організаційний фонд СКВУ появляться в оголошеннях у нашій пресі.

Підготовчий Комітет розглянув проєкт УГПЦеркви в Канаді створення Ради Українських Християнських Церков. Намічено плян дальших заходів у цій справі. Згаданий проєкт поставлено передати Блаженнішому Верховному Архиєпископові Кир Йосифові, Голові Синоду УКЦеркви, як також ВПреподобним Представникам Українських Євангельських Церков та постаратися поробити потрібні заходи, щоб позитивно зреалізувати згаданий проєкт УГПЦеркви в Канаді.

У другій половині вересня ц. р. відбудуться в Ню Йорку чергові наради Програмової Комісії, щоб м. і. остаточно оформити тексти: 1) маніфесту II-го Конґресу СКВУ до Українського Народу в Україні і в країнах поза залізною куртиною та 2) звернення II-го Конґресу СКВУ до українців у вільному світі.

Чергову нараду Підготовчого Комітету намічено на початок жовтня ц. р.

На закінчення нарад стверджено, що серед української організованої громадськости дозріло переконання, щоб II-ий Конгрес НКВУ обрав президію Секретаріяту СКВУ з постійним місцем осідку у тій самій країні на цілу каденцію (4 роки), бо це забезпечить потрібну тяглість та кращу й ефектовнішу діловість у праці Секретаріяту СКВУ.

Міні критикує Уряд за економіку, Вотерґейт і виборчу кампанію

Вашингтон. — Джордж Міні, президент Американської Федерації Праці й Конґресу Індустріяльних Організацій, в кількох виступах критикував президента Ніксона за погане керування економікою країни, за Вотерґейтську аферу та за виборчу кампанію 1972-го року. У четвер, 30-го серпня, Джордж Міні виголосив промову в головній квартирі АФП і КІО, але кореспонденти не мали права оприлюднити її змісту аж до суботи, 1-го вересня. У цій промові Міні заявив, що Вотерґейтська афера та подібні заходи уряду президента Ніксона є атакою проти цілої демократичної структури. Він також сказав, що президент Ніксон старається поставити себе вище закону, бо не хоче видати магнетофонних записів, навіть після того, як суд наказав йому це зробити. Президент Ніксон, на думку Міні, таки підчиниться рішенню Найвищого Суду в справі цих магнетофонних записів. Коли б він цього не зробив, то Міні думає, що Конґрес повинен його офіційно обвинувачити, тобто розпочати проти през. Р. Ніксона так звані „імпічмент просідінґс".

У своїй промові Міні також критикував методи збирання грошей на виборчу кампанію президента Ніксона. Він твердив, що в 1972-му році Комітет для перевибору Президента застосував методи, які більше нагадували здирство, ніж леґальне збирання фондів. Професпілковий лідер заявив, що треба впровадити закон, який би реґулював та обмежував пожертви на виборчі кампанії.

У своїх виступах, Міні твердив, що країна є на шляху до економічної рецесії через економічну політику уряду президента Ніксона. Професпілковий лідер вимагав, щоб президент Ніксон зліквідував всі контролі над цінами та заробітними платнями й привернув систему „вільного ринку". Він також критикував закордонну політику през. Ніксона, заявляючи, що договори Америки з Совєтським Союзом вийдуть на некористь для ЗСА.

У понеділок, 3-го вересня, Міні виступив з промовою в радіо з нагоди Дня Праці. Міні знову критикував економічну політику президента Ніксона, заявляючи, що ця програма довела до високих цін, обниження вартости доляра, зросту безробіття, браку споживчих продуктів тощо. Міні твердив, що найбільше потерпіли робітники.

ІНДІЙСЬКИЙ УРЯД ПОВІДОМИВ про обмеження числа американських науковців, які можуть займатися студіями в Індії до 20 осіб річно. Також обмежено число студентів з ЗСА. Таке рішення індійського уряду особливо дивне з уваги на те, що в ЗСА під сучасну пору студіює понад 11,000 індійських студентів і збоку ЗСА вони не натрапляють на ніякі труднощі.

ГЕН. ДЖОРДЖ ҐРІВАС, ЛІДЕР КИПРСЬКОГО ПОВСТАНСЬКОГО РУХУ, відмовився підкоритися вимозі грецького уряду і заперестати збройну боротьбу за об'єднання Кипру з Грецією. У масово поширених на Кипрі летючках ген. Ґрівас інформує, що він не думає ліквідувати підпільної організації, яка продовжуватиме дотеперішню боортьбу.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США
з глибоким смутком повідомляє,
що 14-го серпня 1973 року помер

ОЛЕКСАНДЕР ТИМОШЕНКО

інженер-архітект, член Фундації Академії.

Родині і Друзям Покійного, висловлюємо глибоке співчуття.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

УПРАВА АКАДЕМІЇ

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США
з глибоким смутком повідомляє,
що 9-го серпня 1973 року помер
у Лос Анджелесі, на 86-му році життя

ОЛЕКСАНДЕР ПЕТРОВИЧ РІШАЙ

член Фундації і щедрий жертводавець Академії, український кооператор і громадсько-культурний діяч.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

УПРАВА АКАДЕМІЇ

Замість квітів на могилу

бл. п. Богдана Мороза

Товариші та Знайомі Покійного зложили:

М. Жолобчук	$10.00	С. Кордуба	5.00
Ю. Микитин	10.00	І. Хомин	5.00
О. Томашовський	10.00	Д. Карпа	5.00
С. Лисяк	10.00	Я. Мощюк	20.00
С. Лютак	25.00	К. Яцук	10.00
С. Пришлесь	10.00	Б. Команицький	10.00
Я. Коструба	10.00	Відділ 86 УНС	15.00
А. Сумик	10.00	О. Карпінський	10.00
І. Коваль	5.00	М. Лев	10.00
Н. Ференц	10.00	Р. Гаталяк	10.00
Д. Федорів	20.00	С. Яночко	5.00
І. Подільчук	20.00	С. Кметик	5.00
С. Качмарський	10.00	М. Пасічняк	5.00
І. Шевчук	10.00	В. Райовий	10.00
М. Ходоба	10.00	Я. Ярема	10.00
Б. Гаврилюк	10.00	Т. Щеснюк	10.00
О. Кудрик	10.00		
А. Мазур	10.00		

Разом 355.00 дол.

Цю суму розділено слідуюче:

Церква в Потребі	$100.00
Товариство Броди-Лев на інвалідів	100.00
Наукове Товариство ім. Шевченка	75.00
Радіопрограма ОО. Василіян в Ню Йорку	32.55
Служба Божа за Покійного	10.00
Вінок на могилу	37.45

Збіркою зайнявся О. Карпінський.

СЛУЖБА БОЖА по бл. п. БОГДАНОВІ МОРОЗОВІ відбудеться 7-го ВЕРЕСНЯ 1973 р. о год. 7-ій веч. в Церкві СВ. ЮРА в Ню Йорку, Н. Й.

ГОЛОВНА УПРАВА
ТОВАРИСТВА КОЛ. ВОЯКІВ УПА ім. ген.-хор.
РОМАНА ШУХЕВИЧА — ТАРАСА ЧУПРИНКИ в ЗСА
повідомляє, що

IV З'ЇЗД ТОВАРИСТВА

— відбудеться —

в днях 15 і 16 вересня 1973 р.

в залях

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
при 140 Проспект Аве., ІРВІНҐТОН, Н. Дж.

В ПРОГРАМІ З'ЇЗДУ:

Реєстрація делеґатів від год. 9:00 до 10:00; початок ділових нарад год. 10:00; слово А. Миця „У 40-ліття Голодової Облоги України"; звіти Керівних Органів Г.У.; доповідь М. Климка „Вчорашня й завтрішня дія нашого Т-ва"; вибір Г.У., Контр. Комісії й Тов. Суду та

Бенкет

В суботу, 15-го вересня, о год. 7-ій, в програмі якого: привіти та виступи Капелі Бандуристів Станиці 1-ої Української Дивізії УНА в Нюарку під кер. В. Юркевича та О. Головацького, гумориста С. Магмета та Люби Мостової.

О год. 10:00 —

Забава

ГРАЄ ОРКЕСТРА „АМОР"

До участи у З'їзді запрошується Друзів кол. Вояків УПА, а Українське Громадянство до дружньої зустрічі з Вояцтвом на Бенкеті й Забаві.

До Шкіл Українознавства!

Зближається початок нового шкільного року й знову виринає питання для Шкіл Українознавства з чого вчити географії України. Для успішного вивчення цього предмету потрібно доброго підручника й атлясу. Новий підручник географії України для кляс V-VIII є на викінченні й вийде з друку в 1974 році. Зараз помічними до вивчення географії України є

ГЕОГРАФІЧНІ МАПИ УКРАЇНИ

видання НТШ 1970 року.

Входять туди 10 кольорових мапок різного змісту (фізична, адміністративна, кліматична, рослинности, Донбасу, Карпат, Кримських гір, розміщення українців у світі, розміщення українців у ЗСА і Канаді, і плян Києва). Ціна 19 центів за кожну мапку, або разом 1.90 дол. Замовляти належить по книгарнях, або писати на адресу:

SHEVCHENKO SCIENTIFIC SOCIETY
Study Center in Washington
3504 Duke Street College Park, Md. 20740

ТІЛЬКИ ВІДКЛАДАНИЙ СИР ДОБРИЙ, КАЖЕ УКРАЇНСЬКА ПРИПОВІДКА. НЕ ВІДКЛАДАЙТЕ ЖИТТЬОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СВОГО І СВОЇХ РІДНИХ НА ДРУГИЙ РІК. ЗАБЕЗПЕЧІТЬСЯ РАЗОМ ІЗ НИМИ ЩЕ В ЦІМ РОЦІ, ОЧЕВИДНО, В УКРАЇНСЬКІМ НАРОДНІМ СОЮЗІ!

Вступайте в члени УНСоюзу!

Українська Католицька Церква
ЧЕСНОГО ХРЕСТА в АСТОРІЇ, Н. Й.
— влаштовує —

ПАРАФІЯЛЬНИЙ РІЧНИЙ ПІКНІК

в неділю, 9-го вересня 1973 року
о год. 1-ій по пол.
ДОЩ чи ПОГОДА
В ЗАЛІ BOHEMIAN HALL & PARK
29-01 — 24th Avenue, Astoria, N.Y.

- Музика — JOHNNY GAY ORCHESTRA
- Дохід призначений на сплату церкви.
- Вступ $3.00. (Діти до 12 років дарем).
- В програмі: Українські танцюристи з Асторії.
- Буфет з українськими стравами.

Ділимося болючою вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що дня 2-го вересня 1973 року неждано відійшла у Вічність на 74-му році життя, наша Найдорожча

МАМА, БАБУСЯ, ТЕТА, БРАТОВА і ШВАГЕРКА

бл. п.
ІРЕНА з САВОЙКІВ ГАЙДУЧОК

членкиня, співосновниця і довголітня голова Марійської Дружини Пань в Нюарку, членкиня і діячка Т-ва за Патріярхальний Устрій Української Католицької Церкви, незахитна діячка Т-ва „Церква в Потребі" та інших численних громадських і релігійних організацій.

ПАНАХИДА в похоронному заведенні Литвин і Литвин, 801 Springfield Ave., Irvington, N.J., у вівторок, 4-го вересня 1973 р. о год. 8-ій веч.

СЛУЖБА БОЖА і ПОХОРОН в середу, 5-го вересня 1973 р. в 11-ій год. ранку в церкві св. Івана Хрестителя, Сенфорд Аве., Нюарк, Н. Дж., на Український Православний Цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку:

син — БОГДАН з дружиною ЛІДОЮ
син — ЛЕВ з дружиною НІНОЮ і дітьми
братова — ЛЮБА САВОЙКА
шваґер — о. ІВАН ЛЕБЕДОВИЧ
сестрінка — д-р РОМА НАВРОЦЬКА з мужем д-ром МИРОСЛАВОМ
братаниця — ОКСАНА МИЗЬ зі САВОЙКІВ з дітьми
братаниці — ВІРА і ЛІДА САВОЙКИ
тіточний брат — д-р ВОЛОДИМИР ЛЕЦЬКИЙ з родиною
та близька і дальша Родина

Родина просить замість квітів на могилу Покійної, складати пожертви на Фонд Кир Йосифа І-го c/o Dr. M. Nawrocky, 221 Sedgwick St., Philadelphia, Pa. 19119.

Асторія й околиці!

Управа Школи Українознавства
при Парохії Чесного Хреста в Асторії. Н. Й.

ВПИСИ ДІТЕЙ

на науку українських предметів і релігії, англомовних дітей та дітей дошкілля відбудуться в суботу, 8-го вересня 1973 р. від год. 10-ої рано до 1-ої по полудні в шкільному приміщенні.

ПЕРШИЙ ДЕНЬ НАУКИ

почнеться тиждень пізніше, то є 15-го вересня, Службою Божою в церкві Чесного Хреста о год. 9-ій рано, а відтак діти під проводом учителів і батьків перейдуть до будинку при 31-ій Евеню під число 31-09 для продовження вписів і провірки стану учнів по клясах.

УПРАВА ШКОЛИ

Округи УНСоюзу Стейту Ню Джерзі
ПЕРТ АМБОЙ, НЮАРК, HUDSON COUNTY і ПАССЕЙК
— влаштовують —
в неділю, 9-го вересня 1973 року
година 1-ша по полудні
в Українському Селі, Бавнд Брук, Н. Дж.

СТЕЙТОВИЙ ДЕНЬ УНСОЮЗУ

ПРОГРАМА ДНЯ:

НАЦІОНАЛЬНІ ТАНЦІ, ГРИ НА БАНДУРІ, КОПАНИЙ М'ЯЧ ТА РІЗНІ РОЗВАГОВІ НЕСПОДІВАНКИ ДЛЯ МОЛОДІ

ЗАБАВА ПРИ ЗВУКАХ ОРКЕСТРИ „МРІЯ" — Б. ХОМУТА

ДО УЧАСТИ ЗАПРОШУЄТЬСЯ ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО ТА ЧЛЕНІВ СОЮЗОВЦІВ УСІХ ДОВКОЛИШНІХ МІСЦЕВОСТЕЙ СТЕЙТІВ НЮ ДЖЕРЗІ, НЮ ЙОРКУ І ПЕНСИЛЬВЕНІЇ.

КРАЄВІ ТЕНІСОВІ І ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

нальній грі Глова переміг д-ра Зенона Матківського (КЛК, Ню Йорк) 6:3, 6:2. В дорозі до фіналів, Глова переміг двократного чемпіона і минулорічного фіналіста Зиновія Яцкова (КЛК, Ютика) у чвертьфіналі та колишнього чемпіона Юрія Савчака („Тризуб", Філядельфія) у півфіналі; д-р Матківський виелімінував по черзі трьох з найбільш талановитих молодих тенісистів — кожний майже на половину молодший віком від нього — Ростислава Салдана (КЛК, Торонто), Романа Ракочого (КЛК, Ютика) та Юрія Фалинського (КЛК, Ютика). Трирічне підряд домінування п'ятикратного переможця Івана Дурбака (КЛК, Ню Йорк) закінчив драматичною перемогою у чвертьфінальній грі його молодший товариш з Ютики, Юрій Фалинський, вислідом 6:3, 3:6, 6:4.

В групі жінок, минулорічна фіналістка, 15-літня Анетка Харук (Пласт, Чикаго), перемогла у фінальній грі Наядію Дейчаківську („Львів", Клівленд) 6:1, 6:0, не віддаючи сета в марші по нагороду Союзівки. В групі сеньйорів, д-р Володимир Гук („Чорноморська Січ", Нюарк), здобув п'ятий раз примат цієї групи і нагороду „Свободи", перемагаючи у фінальній грі минулорічного чемпіона Віктора Герлинського (КЛК, Ню Йорк) 6:3, 6:1. В групі старших сеньйорів (55 років і вище), яку введено вперше цього року, д-р Іван Павлічка („Тризуб", Філядельфія) став переможцем без гри у фіналі з уваги на спізнення до розгривок другого фіналіста, д-ра Ярослава Рожанковського (КЛК, Ню Йорк), одного з двох присутніх учасників перших крайових змагань у Львові 40 років тому. Другим учасником був ред. Осип Новицький („Львів", Клівленд), який програв довгу три-сетівку в півфінальній грі до д-ра Павлічки.

В групі юнаків (18 років і нижче), Левко Базюк („Черник", Детройт) переміг у фінальній грі Олександра Худолія (Союзівка) 6:3, 6:1; в другій, по чоловіках, найсильнішій групі юнаків 16 років і нижче, переможцем вийшов Андрій Чайковський (Союзівка) над Григорієм Жидяком („Леви", Чикаго) 6:2, 2:6, 6:4, в одній з найкращих гор турніру. В групі юнаків 14 років і нижче, першенство здобув Олег Гнатюк („Чорноморська Січ", Нюарк), перемагаючи у фіналі Ореста Швайкуна („Черник", Детройт) 6:0, 6:0. В наймолодшій групі юнаків, 12 років і нижче, Юрій Харук (Пласт, Чикаго) втретє здобув першенство, перемагаючи у фіналі Мирона Фалинського (КЛК, Ютика) 6:0, 6:1. В позаконкуренційних змаганнях тільких двох зголошених учасниць в групі юначок 12 років і нижче, Зеня Матківська (КЛК, Ню Йорк) перемогла Квітку Швайкун („Черник", Детройт) 9:7. В групі переможених (чоловіки) перше місце здобув Іван Шваник.

Тенісовими змаганнями проводила комісія в складі: Богдан Рак, голова турніру і головний суддя, Роман Ракочий, провідник змагань, Тарас Грицай, секретар, Володимир Гнатківський, господар, голова КЛК Роман Гавриляк, Юрій Савчак і Зенон Снилик, члени. Нагороди УНСоюзу, „Свободи", Союзівки та англомовного „Українського Тижневика", як теж пропам'ятні грамоти КЛК вручили усім фіналістам: гол. предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір, заступники гол. предсідника проф. Іван Телюк, п-ні Марія Душник, Володимир Сохан, гол. контролер проф. д-р Богдан Гнатюк, управитель Союзівки Володимир Квас, ред. Зенон Снилик, секретар УСЦАК Ярослав Хоростіль, Юрій Савчак, представник СУАСТ-Схід д-р Михайло Снігурович, Б. Рак, Р. Гавриляк, Р. Ракочий, В. Гнатківський, Ярослав Рубель. Нагороду Марії Душник за найкращу спортову поставу признано Андрієві Гончаренкові, довголітньому учасникові в групі сеньйорів. До змагунів і численно зібраних гостей та глядачів коротко промовляли після роздачі нагород: Р. Ракочий, Б. Рак, Марія Душник, Р. Гавриляк та Я. Хоростіль.

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

Плавацькі змагання, які відбулися в суботу, 1-го вересня, притягнули понад 60 учасників із сімох клюбів та сотні глядачів на великий басейн Союзівки. Переможцями в поодиноких конкуренціях вийшли: хлопці (8-10 років, 25 метрів довільним стилем) — Марко Слиж („Ч. Січ", Нюарк); хлопці (11-12 р., 25 м. довільним) — Борис Ґудзяк („Сокіл", Сиракюзи); юнаки (13-14 р., 50 м. довільним) — Орест Ведрій (Союзівка); юнаки (13-14 років, 50 метрів грудним) — Григорій Долішний (КЛК, Торонто); юнаки (15-17 р., 50 м. довільним) — Михайло Обаль (КЛК, Торонто); юнаки (15-17 р., 50 м. грудним) — Андрій Слиж („Чорноморська Січ", Нюарк); в ґінцях 4x50 м. довільним першими вийшли плавака КЛК, Торонто; дівчата (11-12 р., 25 м. довільним) — Роксана Бедрій (Союзівка); юначки (13-14 р., 50 м. довільним) — Ірина Тимків (КЛК, Ню Йорк); юначки (15-17 р., 50 м. довільним) — Ілена Почтар („Чорноморська Січ"); юначки (15-17 р., 50 м. грудним) — Ілена Почтар; жінки (50 м. довільним) — Варка Тимків (КЛК, Ню Йорк), яка також здобула перше місце в 50 метрах грудним стилем. В позаконкуренційних змаганнях ґінців 4x25 м. довільним перше місце здобули змагунки КЛК, Ню Йорк. В загальному точкуванні і нагороду УНСоюзу третій рік підряд здобула „Чорноморська Січ", Нюарк. Плавацькими змаганнями проводила комісія в складі: Я. Рубель, провідник, Юрій Граб, головний суддя, Адріян Лапичак, секретар, Р. Гавриляк, Роман Слиж, Ярослав Криштальський, члени, та п-ні Ліда Гавриляк, господар.

Медалі УНСоюзу за три перші місця та пропам'ятні грамоти КЛК вручили змагунам під час церемонії в суботу вечором в залі „Веселки": Й. Лисогір, гол. касир УНСоюзу п-і мґр Уляна Дячук, п-і Марія Душник, В. Квас, Я. Рубель, Б. Рак, Р. Гавриляк, А. Лапичак, Я. Мороз. Гол. предсідник Й. Лисогір проголосив в імені Екзекутиви УНСоюзу, що три першуни в кожній конкуренції плавацьких змагань, як рівнож наймолодші учасники, одержать від УНСоюзу забезпеченеві грамоти у висоті 1.000 дол. з однорічною заплаченою вкладкою.

Офіційне відкриття змагань відбулося в суботу пополудні в присутності всіх змагунів, численних гостей, представників УНСоюзу та провідників змагань. Після піднесення прапорів та відіграння американського і українського національних гимнів, присягу від змагунів зложили Роксана Бедрій і Ларко Чолган. Коротким словом вітали змагунів Р. Гавриляк, Б. Рак, Я. Хоростіль та Й. Лисогір.

Під час концерту в неділю вечером, члени Екзекутиви і Головного Уряду УНСоюзу вручили колишнім і теперішньому голові КЛК пропам'ятні нагороди з нагоди 50-ліття цього Клюбу та в признанні за його многогранну активність в різних ділянках спорту. Нагороди вручили гол. предсідник УНСоюзу Й. Лисогір та пані Марія Душник, в асисті проф. Івана Телюка, В. Сохана, п-ні Уляни Дячук, гол. радної п-ні Анни Гарас, гол. контролера д-ра Івана Скальчука та В. Кваса. В імені КЛК нагороди прийняли: Б. Рак, Я. Рубель, Р. Гавриляк, Р. Ракочий та В. Гнатківський.

Після роздачі нагород фіналістам в тенісових змаганнях, Р. Гавриляк перевів церемонію офіційного закриття турніру в понеділок 3-го вересня, 1973 р.

ВІДБУДЕТЬСЯ ШАХОВИЙ ТУРНІР СУАСТ-СХІД

В днях 22-23-го вересня ц. р., на оселі „Верховина" в Ґлен Спей, Н. Й., відбудеться великий шаховий турнір СУАСТ-Схід. На цей турнір з'їдуться найкращі українські шахісти з Ню Йорку, Філядельфії, Нюарку й Рочестеру, щоб зміряти свої сили. Всі три першуни, що поділили 1-ше місце на турнірі в Торонті, а саме д-р Попович, інж. Блонарович і п. Борис Бачинський, візьмуть участь у змаганнях за титул українського першуна в шахах на сході ЗСА. За ближчими інформаціями про шаховий турнір звертатися до: S. Nowakiwsky, 1331 W. Ruscomb St., Philadelphia, Pa. 19141, Тел. (215) GL 5-9789.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 8-го ВЕРЕСНЯ 1973 р.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. Ів. Хрестителя Відд. 270, о год. 7-ій веч. в УНДомі. На порядку: організовання членів, збирання чл. вкладок, роздача дивідендових чеків та інші справи. — В. Бутковський, рек. секр.

НЕДІЛЯ, 9-го ВЕРЕСНЯ 1973 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 367 Відд. о год. 1:30 по пол. в Укр. - Амер. Клюбі Проситься чл. прибути і купити білети на Ювілейний Концерт, що відбудеться 30-го вересня ц. р. — П. Дзюба, гол., М. Лилак, кас., В. Попович, секр.

МОНЕССЕН, Па. Місячні збори 338 Відд. о год. 1-ій по пол. в українській залі на 2-ій вул., 213 Скунмекер Авеню. Проситься чл. прибути і вирівняти вкладки. — П. Янковський, предс., М. Куць, секр.

Вступайте в члени УНСоюзу!

ТАРЗАН, Ч. 6988 Злочинець тікає

Найомі! Що трапилося?!
Тарзане... Вікно...

Втік... В джунглі!